

Παράρτημα 4: ΤΟ ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΝΑΙ

ΤΟ ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΝΑΙ

Στους Φακέλους του τηλεοπτικού σταθμού SKY, στις 02.05.2011, ο δημοσιογράφος κ. Τέλογλου έκανε μια φιλότιμη προσπάθεια να εξηγήσει στους πολίτες της χώρας μας γιατί δεν υλοποιείται η επένδυση χρυσού στη Βόρεια Χαλκιδική. Φοβούμαι όμως πως δεν μπόρεσε να διεισδύσει στον πυρήνα του προβλήματος. Ας μου επιτραπεί, με αυτό το κείμενο, να συμβάλω στην ανάδειξη της αλήθειας.

Λόγω του περιορισμένου χώρου, θα αναφερθώ μόνο σε 3 σημεία:

1. Απασχόληση, Ανάπτυξη, Πλούτος και Καταστροφή

Η περιοχή που θα γίνει η εξόρυξη και η εγκατάσταση του εργοστασίου χρυσού, δεν ζει πλέον από το μεταλλείο αυτό, αλλά από τον τουρισμό.

Σύμφωνα με στοιχεία του εμπορικού επιμελητηρίου Χαλκιδικής της χχ.05.2011, εργάζονται στα γύρω χωριά στον τουρισμό χχ άτομα, ενώ στο μεταλλείο απασχολούνται γύρω στους χχ εργαζόμενοι. Από αυτούς δε, από την περιοχή είναι γύρω στους χχ, ενώ οι υπόλοιποι προέρχονται από συνεργεία που απασχολούν αλλοδαπούς από όλα τα σημεία του ορίζοντα. Δεν υφίσταται επομένως σημαντικός αριθμός ντόπιων ανέργων για να απορροφηθεί από την επέκταση της μεταλλευτικής δραστηριότητας. Το εργοστάσιο δε χρυσού, όποτε αυτό λειτουργήσει, σύμφωνα με δήλωση του προέδρου της πρώην κατόχου του μεταλλείου TVX, θα απασχολήσει γύρω στους 150 εργαζόμενους. Και, σίγουρα οι ειδικότητες που θα χρειαστούν δύσκολα θα καλυφθούν από τον ντόπιο πληθυσμό.

Ο τουρισμός της περιοχής είναι συνεχώς αυξανόμενος, λόγω και της γειτνίασης με το Άγιον Όρος και του ρεύματος τουριστών από τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, και επεκτείνεται διαρκώς σε όλο και περισσότερους μήνες του χρόνου. Αυτό αυξάνει όχι μόνο την απασχόληση αλλά και τον πλούτο της περιοχής, καθώς καταναλώνονται παραγόμενα εκεί προϊόντα.

Αειφόρος Ανάπτυξη στην περιοχή μπορεί να εξασφαλιστεί μόνο δια του τουρισμού, αν βέβαια διατηρηθεί το μαγευτικό τοπίο της περιοχής και η εξαιρετική ποιότητα του άφθονου νερού που σήμερα διαθέτει.

Η μελέτη σκοπιμότητας της εταιρείας χρυσού προβλέπει μια «αειφόρο

ανάπτυξη», που θα στηρίζεται στην εκμετάλλευση του κοιτάσματος μέχρι και περιεκτικότητας 0,45g χρυσού ανά τόνο εξορυσσόμενου εδαφικού υλικού, που πρακτικά σημαίνει ότι θα επεκταθεί η δραστηριότητα σε όλα τα 264.000 στρέμματα, χωρίς τη δυνατότητα αποκατάστασης της προτέρας κατάστασης του περιβάλλοντος. Επειδή δε η δραστηριότητα αυτή δεν θα διαρκέσει περισσότερο από 20 – 30 χρόνια, η χρήση εκ μέρους της εταιρείας της έννοιας «αιφόρος» είναι στην καλύτερη περίπτωση παραπλανητική.

Ο πλούτος που ο καλός Θεούλης χάρισε στην περιοχή με το χρυσάφι της θα καταλήξει στους επενδυτές. Οι εργαζόμενοι θα κερδίσουν το μεροκάματο της γαλαρίας, και η περιοχή θα υποστεί καταστροφή από το σεληνιακό τοπίο που θα αφήσει πίσω της η εξόρυξη. Οι «μεγαλόψυχες» εξαγγελίες στην εκπομπή του διευθυντή της εταιρείας, ότι θα δώσει μέρος των κερδών στον τόπο, αν υλοποιηθούν, δεν αλλάζουν ουσιαστικά τα δεδομένα αυτά.

2.Περιβαλλοντικές επιπτώσεις

Η εκπομπή δεν ανέλυσε επαρκώς τους περιβαλλοντικούς κινδύνους. Η μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, καταρτίστηκε από επιτροπή πανεπιστημιακών με ευθύνη του συντονιστή του Συμβουλίου Περιβάλλοντος στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ) Κ. Κατσιφαράκη, συμμετείχαν δε σε αυτήν επτά καθηγητές από τα τμήματα Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος, Πολιτικών Μηχανικών, Φυσικής, Χημείας, Γεωπονίας, Χημικών Μηχανικών. Οι καθηγητές, που εργάστηκαν αφιλοκερδώς, προτείνουν να μην γίνει δεκτή η μελέτη σκοπιμότητας που κατήρτισε η εταιρεία χρυσού και να μην προχωρήσει η αδειοδότηση του έργου. Τεκμηριώνουν δε πλήρως τις ζημίες που θα υποστεί το περιβάλλον.

Όμως, για ακατανόητους λόγους, παρουσιάστηκε η άποψη ενός μειοψηφούντος, όχι όμως και της πλειοψηφίας των καθηγητών που συνέταξαν τη μελέτη.

Για επίσης ακατανόητους λόγους, παρουσιάστηκαν οι αντιδράσεις του ακτιβιστή κ. Παπαγεωργίου, και ορθώς, όχι όμως και του πρώην Δημάρχου κ. Βλαχόπουλου, που εκπροσωπεί την περιοχή ως αντιπολίτευση και εκφράζει θεσμικά τις απόψεις της μεγάλης πλειοψηφίας των κατοίκων σε αυτό το θέμα.

Υπήρξε ακόμη ο ισχυρισμός ότι δεν υφίσταται κανένας κίνδυνος για το νερό με το οποίο υδροδοτείται η περιοχή. Πώς εξηγείται όμως τότε το γεγονός, ότι ο νεοεκλεγής Δήμαρχος της περιοχής κ. Πάχτας, ήδη στις 05.04.2011 είχε καλέσει τους πολίτες του δήμου για να τους ενημερώσει για την «Υδροδότηση της προ Άθω περιοχής από το φράγμα πετρένια», και την παρουσίαση του έργου; Αυτή η πράξη, από μόνη της, αποκαλύπτει τον κίνδυνο να εκλείψει το *conditio sine qua none* για την ανάπτυξη του τόπου: το νερό!

Η πρόταση του ΑΠΘ, που βρίσκει σύμφωνους τους κατοίκους της προ Άθω περιοχής, είναι να συνεχιστεί η ήπια μεταλλευτική δραστηριότητα και μέχρι του σημείου που δεν βλάπτεται ανεπανόρθωτα το περιβάλλον. Εκφράζει δηλαδή τον μέσο δρόμο, μεταξύ του κλεισίματος και της άνευ ορίων εκμετάλλευσης, κι εξασφαλίζει απασχόληση, κερδοφορία, και αποκατάσταση του περιβάλλοντος από τη δραστηριότητα προηγούμενων ετών.

Τι δεν εξασφαλίζεται με την πρόταση αυτή; Η επιθετική εκμετάλλευση (*aggressive exploration*, όπως αποκαλύπτει στην ιστοσελίδα της η μητρική εταιρεία *European Goldfields*) του υπόγειου πλούτου προς αποκομιδή υπερκερδών για τους μετόχους της.

3. Η φερεγγυότητα των συντελεστών της επένδυσης

Η «αγιοποίηση» του κ. Πάχτα από την εκπομπή είναι τουλάχιστον μονόπλευρη, γιατί παραβλέπει ότι δεν είναι μόνο ο γιος του ανθρακωρύχου που ξενιτεύτηκε από παιδί στο Βέλγιο, και γύρισε για να σώσει τον τόπο του. Είναι και ο, επί κυβερνήσεων Σημίτη, υπεύθυνος υφυπουργός για τα δισεκατομμύρια ευρώ της Ευρωπαϊκής Ένωσης που προορίζονταν για την ανάπτυξη της χώρας. Πόσο καλή διαχείριση αυτών των κονδυλίων έκανε; Και τί είδους ανάπτυξη επετεύχθη για τον τόπο με αυτά τα χρήματα; Θα καταλήγαμε στο ΔΝΤ, αν είχε κάνει έστω μια στοιχειωδώς καλή χρήση των κονδυλίων;

Ελέχθη επίσης στην εκπομπή ότι η TVX πλουσιοπάροχα και αφειδώς εξόδεψε 350 εκατομμύρια δολάρια, αλλά τελικά δεν πήρε άδεια για την κατασκευή του εργοστασίου χρυσού και πτώχευσε. Δεν διευκρινίστηκε, όμως, πώς και πού ξοδεύτηκαν αυτά τα λεφτά, γιατί σίγουρα δεν έμειναν στον τόπο. Κι ακόμα, σαράντα χρόνια στη διεθνή βιομηχανία και οικονομία, δεν συνάντησα ούτε ένα σοβαρό επενδυτή που να ξοδεύει αφειδώς χρήματα.. Πλουσιοπάροχα και αφειδώς ξοδεύουν εταιρείες που

κάνουν «παιχνίδια». Και η TVX, δυστυχώς, έκανε χρηματιστηριακά παιχνίδια, φθάνοντας μέχρι του σημείου να αναγγέλλει εύρεση πλουσίων κοιτασμάτων χρυσού στο Βόρνεο, να ανεβάζει έτσι την τιμή της μετοχής της και, στη συνέχεια, να αποδεικνύεται ότι η αναγγελία ήταν ψευδής! Όμως, και για τον τρόπο που η παρούσα εταιρεία χρυσού απέχτησε τα 264.000 στρέμματα γης, τις εγκαταστάσεις, και τα αποθέματα μεταλλείου, υπάρχει απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης που λέει ότι η μεταβίβαση από το δημόσιο δεν έγινε καλώς. Και ποιος ήταν, παρακαλώ, διεκπεραιωτής της πράξης αυτής; Μα ο νυν δήμαρχος της περιοχής, που τότε ήταν υφυπουργός Βιομηχανίας!

Αναφέρθηκε τέλος, για να αποδειχθεί η φερεγγυότητα των στυλοβατών της επένδυσης, ότι συμμετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας χρυσού η Goldman Sachs. Όντως, μια πασίγνωστη τράπεζα. Αλλά για ποιο λόγο είναι τόσο γνωστή; Για τις πετυχημένες βιομηχανικές της επενδύσεις; Δεν είναι η τράπεζα που κάθε λίγο και λιγάκι απολογείται είτε στην SEC (υπηρεσία εποπτείας του χρηματιστηρίου) λόγω απάτης εις βάρος των πελατών της (Der Spiegel, 7.5.2011), είτε στην ευρωπαϊκή επιτροπή (Καθημερινή 7.5.2011. Έρευνα της Ε.Ε. για παιχνίδια πολλών δις. με τα CDS); Γιατί να υποθέσουμε, ως υποψιασμένοι πολίτες, ότι η συμμετοχή της στο κεφάλαιο της εταιρείας χρυσού, σώνει και καλά, είναι λόγος για να αλλάξει την μέχρι τώρα τάση της για παιχνίδια;

Ομολογώ ότι τίποτε δεν χρειάζεται σήμερα περισσότερο η χώρα μας από επενδύσεις. Άλλο, όμως, επενδύσεις που συμβάλλουν στην ανάπτυξη της χώρας και άλλο, ληστρική και πρόσκαιρη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων της, που τελικά την καταδικάζουν στην υπανάπτυξη. Και επιπλέον, υπάρχει πολύς χρυσός στην Ελλάδα, ακόμη και στην Αττική, προς αξιοποίηση. Και σε αυτές τις περιπτώσεις όμως, πολλές φορές, γίνεται συστηματική σύγχυση του Φαίνεσθαι με το Είμαι, για ιδιοτελείς λόγους. Επιτέλους, πριν δυόμισι χιλιάδες χρόνια, ως λαός, διατυπώσαμε την έννοια του κοινού συμφέροντος. Είναι καιρός να την κάνουμε και πράξη! Ελπίζω ότι, με τις λίγες αυτές σειρές, συμβάλλω στην ανάδειξη της αλήθειας μέσα από ένα διάλογο ουσίας. Εκτιμώ δε ότι, ζητούμενο για να βγει η χώρα μας από τον φαύλο κύκλο της καθυστέρησης και υποβάθμισης είναι ο σοβαρός διάλογος.

